

Poniedziałek 26 Czerwca

17:00 + Jan Plinski w r. sm.

18:00 + Jan Patalas

Wtorek 27 Czerwca

Matki Boskiej Nieustającej Pomocy

17:00 + Jan, Stanisław, Józef Lessnau

18:00 + ojciec Zygfryd i ojciec Tadeusz oraz chrzestni: Anna i August

Środa 28 Czerwca

św. Ireneusza biskupa i męczennika

17:00 + ciocie i wujkowie, rodzice: Labudda i Dettlaff, bracia: Brunon i Jerzy, szwagier Tadeusz

18:00 + mąż Paweł Jeka

Czwartek 29 Czerwca

św. Piotra i Pawła

07:00 + Ignacy i Małgorzata Potrykus

17:00 + Paweł i Rozalia Gojke

18:00 + ojciec Paweł Behmke w dniu im.

Piątek 30 Czerwca

17:00 - Dziękczynna (Złote Gody) z prośbą o zdrowie i błog. Boże w rodzinie

18:00 + Szwaba: Maria w 10 r. sm i Zygmunt

Sobota 1 Lipca

16:00 - Dziękczynna z okazji 1 r. ślubu

17:00 + Trzebiatowscy: Feliks, Brygida, Maria

18:00 + Brygida Czaja (gregoriańska 1)

XIII zwykła Niedziela 2 Lipca

08:00 + Franciszek Hincke w 11 r. sm.

10:00 + siostra Eugenia, brat Stefan i rodzice

11:30 + Brygida Czaja (gregoriańska 2)

20:00 + Franciszek Ceynowa w r. sm., Maria, Józef, Eugeniusz Doering, z rodziny Ceynowa

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XII Niedziela Zwykła - 25 czerwca 2023 r.

Dziś gościmy w naszej parafii ojca duchownego GSD – ks. kanonika Wojciecha Langowskiego. Ten dzień w naszym dekanacie jest szczególną okazją do modlitwy za nasze seminarium. Kolekta przeznaczona jest na utrzymanie tej diecezjalnej uczelni.

Wszystkich gości, których serdecznie witamy, zapraszamy na Koronkę do Bożego Miłosierdzia, która jest odmawiana u nas codziennie przez cały rok o godz. 15.00.

W liturgii we wtorek wspomnienie Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, odpust w Juracie, w środę św. Ireneusza, w czwartek Uroczystość Apo-stołów Piotra i Pawła – taca na świętopietrze.

W czwartki w naszej parafii Godzina Święta - adoracja Najświętszego Sakramentu od 9.15 do 10.15.

W przyszłą niedzielę spotkanie Żywego Różańca o godzinie 14.15. Przy wyjściu można nabyć nowy numer „Gościa Niedzielnego” i nasz parafialny biuletyn.

Dziękuję za ofiary składane do puszki na sprzątanie i budowę naszego kościoła. Przy skarbonce dla naszych gości wyłożone są cegielki na budowę kościoła. Do mieszkańców naszej parafii zostaną one przyniesione przez panów, roznoszących koperty na początku wakacji.

Od dzisiaj do 4 września obowiązuje wakacyjny rozkład nabożeństw. Równocześnie przypominam, że sobotnia Msza św. o godz. 18.00 sprawowana jest z liturgii niedzielnej. Od dzisiaj po Mszach św. niedzielnych lektorki będą rozprawdzać pod kościołem słodkie przekąski. Dochód ze sprzedaży przeznaczony będzie na cele budowy kościoła.

Wieża widokowa będzie otwarta od 1 lipca w dni powszednie.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Świętopietrze (tzw. denar świętego Piotra - wł. obolo di San Pietro) – polska nazwa opłaty wnoszonej na rzecz papieża z racji jego zwierzchnictwa nad danymi ziemiami. Przez Polskę świętopietrze świadczone było od XI w. do 1555 r. Wznowione w 1871 przez papieża Piusa IX.

Świętopietrze jako czynsz

Po raz pierwszy decyzję o wprowadzeniu świętopietrza podjął żyjący w VIII wieku król Wesseksu, Ine. Po przerwie w płaceniu tej daniny wznowił ją w XI wieku Wilhelm Zdobywca. W Anglii płacenia świętopietrza zaprzestano w roku 1534. Podobną daninę wprowadzono także w niektórych innych krajach, np. w Szwecji i Danii.

W Polsce świętopietrze wprowadzono za rządów Mieszka I, co wiąże się z poddaniem przez niego państwa Polan pod opiekę Stolicy Apostolskiej (dagome iudex). Świętopietrze jako danina lenna płacone było początkowo przez władców, później (prawdopodobnie od XI w.) obowiązek jego płacenia spadł bezpośrednio na ludność. W XIV wieku kolektorami świętopietrza w Polsce byli: Andrzej de Verulis (Andrzej z Veroli, 1325-1330), Piotra de Alwernia (Piotr z Owernii, 1325-1334), Galhard de Carceribus (Galhard z Carces, 1334-1342), Arnold de la Cancina (1344-1371) i Piotr syn Stefana (1373-74). Sporządzone przez nich sprawozdania dały historykom podstawę do przybliżonych obliczeń zaludnienia poszczególnych parafii.

Przeciwnikiem płacenia świętopietrza był m.in. Jan Ostroróg, twierdzący, że jest to wyraz ograniczenia suwerenności państwa polskiego. Świętopietrze w formie trybutu lub czynszu przetrwało do reformacji – jego poboru zaniechano po 1555.

Świętopietrze jako danina zwyczajowa

Pius IX w encyklice Saepe Venerabilis (5 sierpnia 1871)[6] nadał formalny charakter zwyczajowi przekazywania wsparcia finansowego Stolicy Apostolskiej przez laickich członków Kościoła łacińskiego oraz innych ludzi. Dziesięcina oddawana jest do lokalnych parafii lub diecezji, podczas gdy świętopietrze kierowane jest bezpośrednio do Watykanu. Papież wykorzystuje te pieniądze do celów dobroczynnych.

Obecnie zbiórka pieniędzy odbywa się raz w roku, w niedzielę najbliższą dacie

29 czerwca. Kościół łaciński obchodzi wtedy uroczystość liturgiczną Świętego Piotra oraz Świętego Pawła. Do najbardziej szczodrych darczyńców zaliczają się USA, Włochy, Niemcy, Hiszpania, Francja, Irlandia, Brazylia oraz Korea Południowa. Watykan podaje sumę otrzymanych datków w corocznym sprawozdaniu finansowym.

W 2020 r. z powodu pandemii COVID-19 świętopietrze zbierane było wyjątkowo 4 października.

Jednym z najczęściej używanych wśród chrześcijan wezwań odnoszących się do Matki Bożej jest zawołanie: "**Nieustająca Pomoc**". Przede wszystkim sięgają po nie ci najbardziej smutni i potrzebujący, którzy odczuwają szczególnie wielką potrzebę miłości, wsparcia i opieki. Oryginał obrazu jest wschodnią ikoną, przedstawiającą Matkę Bożą Bolesną. W geometrycznym środku ikony znajdują się połączone ręce Matki i Dziecięcia, przedstawione w taki sposób, że Najświętsza Dziewica wskazuje na swojego Syna, Zbawiciela i Syna Bożego w jednej Osobie, który ofiarował życie za nas wszystkich. Mamy tutaj do czynienia z typem ikony zwanej "hodigitria" - bo Maryja wskazuje na Chrystusa, który sam siebie nazwał "Drogą, Prawdą i Życiem". Wizerunek Matki Bożej Nieustającej Pomocy został namalowany na desce o wymiarach 54 cm x 41,5 cm.

Obraz znalazł się pod koniec XV w. w Rzymie. Po zdobyciu miasta przez Francuzów kościół, w którym znajdował się Obraz, został zniszczony i rozebrany. Po latach o. Michał Marchi CSsR odnalazł ikonę i zaczął czynić starania o jego przeniesienie do kościoła Redemptorystów. Za zgodą papieża Piusa IX dokonano tego 26 kwietnia 1866 r. Natomiast 23 czerwca 1867 r. dziekan Kapituły Watykańskiej uroczyście koronował Obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy, wyrażając tym samym oficjalnie akt uznania dla maryjnej ikony, czczonej od kilku już wieków. Od tego momentu nabożeństwo do Matki Nieustającej Pomocy zaczęło nieustannie wzrastać, rozszerzając się - w dużej mierze za sprawą redemptorystów - po całym świecie. W roku 1876 ustanowiono święto Błogosławionej Dziewicy Maryi pod wezwaniem Nieustającej Pomocy, z własnym oficjum, modlitwami i czytaniem mszalnymi. Początkowo celebrację tego święta ustalono na niedzielę poprzedzającą uroczystość św. Jana Chrzciciela, później natomiast wyznaczono 27 czerwca jako dzień poświęcony Matce Bożej Nieustającej Pomocy.